

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19C/47/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6721204294
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2022:6721204294.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu: B. M., P. M., G.. XX.XX.XXXX, E. K. Ľ. J. XXXX/X, XXX XX V., U. A., práv. zast.: JUDr. Martin Landl, advokát, IČO: 45 028 591, so sídlom Rázusova 47/4825, 984 01 Lučenec, proti žalovanému: B. C., P. C., G.. XX.XX.XXXX, E.N. K. Š. XXXX/X, XXX XX I., U. A., zast. Brázdil & Brázdilová advokátka kancelária s.r.o., IČO 50492934, Trhová 992/1, 960 01 Zvolen, o zaplatenie sumy 9 013,45 Eur, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalobca je povinný **n a h r a d i ť** žalovanému trovy konania v rozsahu 100 % a to do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou „v prospech tretieho“, doručenu tunajšiemu súdu dňa 29.10.2021, domáhal z titulu preventívneho regresu od žalovaného v prospech tretích osôb (veriteľov) zaplatenia sumy 9 013,45 Eur v mene žalobcu a k rukám jednotlivých veriteľov, konkrétne sumy 787,85 Eur k rukám C. A., sumy 847,24 Eur k rukám Q. A., sumy 1 332,05 Eur k rukám M. C., sumy 1 131,73 Eur k rukám M. C., sumy 809,31 Eur k rukám V. I., sumy 1 493,78 Eur k rukám B. M., sumy 1 221,18 Eur k rukám Q. M.Á. a sumy 1 390,31 Eur k rukám M. M., alternatívne (pre prípad, ak by sa súd nestotožnil s argumentáciou o možnosti žalovať v prospech tretej osoby) žiadal, aby súd titulom preventívneho regresu žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi uvedené sumy tak, že platobným miestom jednotlivých peňažných súm bude „k rukám jednotlivých veriteľov“. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že Civilný sporový poriadok upravuje len demonštratívny počet žalôb a preto umožňuje aj podanie žaloby na zaplatenie sumy v prospech tretej osoby. Tento právny názor podporil rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 16.12.2020, sp. zn. 11CoCsp/9/2020.

2. Skutkové tvrdenia žalobcu v priebehu konania boli nasledovné :

2.1 žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 31.12.2014 Zmluvu o vzájomnej spolupráci, na základe ktorej so Žalovaným spoločne ako účastníci združenia prevádzkovali „M. F. W.“. a „O.S. F. W.“;

2.2 predmetná zmluva bola uzatvorená po zániku pôvodného združenia založeného Zmluvou o združení zo dňa 10.03.2007, pričom v súlade s článkom II bod 2. Zmluvy o vzájomnej spolupráci bolo jej účelom upraviť práva a povinnosti zmluvných strán rovnakým spôsobom, ako boli upravené v Zmluve o združení. Podľa článku III bod 1. Zmluvy o vzájomnej spolupráci „Zmluvná strana v prvom rade a zmluvná strana v druhom rade sa týmto vzájomne zaväzujú, že napriek ukončeniu Zmluvy o združení, zostávajú ich aktivity bezo zmien, v plnom rozsahu zachované, všetky práva, oprávnenia a povinnosti si zachovávajú rovnaký status, pričom pri pochybnostiach o výklade ustanovení tejto zmluvy je potrebné použiť výklad ustanovení Zmluvy o združení, Dodatku č. 1 ku Zmluve o združení zo dňa 27.05.2013 a Dodatku č. 2 ku Zmluve o združení zo dňa 24.10.2013, doterajšie úzusy v spoločnej činnosti zmluvných strán a zásady

pocitvého obchodného styku.“ Z hľadiska náležitostí zmluvy o združení podľa § 829 a nasl. Občianskeho zákonníka zákon vyžaduje pre

uzatvorenie zmluvy o združení splnenie 2 základných náležitostí, a to vymedzenie účastníkov (toto je v zmluve jednoznačne vymedzené) a vymedzenie účelu združenia (O. O.V. M. Q. O. F. W.). Všetky tieto náležitosti boli splnené a z tohto dôvodu má žalobca za to, že ide o zmluvu o združení, keďže len samotný odkaz, že zmluva je uzatvorená podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka nepostačuje pre vymedzenie nepomenovanej zmluvy. Aj samotná Zmluva o spolupráci uvádza, že jej účelom je upraviť práva a povinnosti účastníkov rovnako ako v pôvodnej zmluve o združení a pokračovanie v činnosti tak ako za účinnosti pôvodnej zmluvy o združení. Navyac, ako určila ustálená rozhodovacia prax súdov SR, zmluvu ako právny úkon je potrebné vykladať podľa obsahu a vôle účastníkov v čase jej uzatvorenia, nie podľa jej pomenovania;

2.3 podľa článku V bod 2 Zmluvy o vzájomnej spolupráci sa so žalovaným dohodli, že všetky záväzky a pasíva - najmä na finančné plnenie zo spoločnej činnosti, sú povinní plniť spoločne a nerozdielne, každý vo výške 50%;

2.4 rovnako na základe dohody, napriek existencii združenia, bol žalobca oficiálnym zamestnávateľom zamestnancov, ktorí pracovali v „M. F. W.“ a v „O. F. W.“, avšak žalovaný bol v zmysle Zmluvy o vzájomnej spolupráci povinný podieľať sa na záväzkoch, ktoré zo združenia resp. z existencie Zmluvy o vzájomnej spolupráci vznikli a teda bol povinný podieľať sa aj na platoch zamestnancov;

2.5 počas roka 2020 z dôvodu pandémie Coronavírusu začalo byť prevádzkovanie „M. F. W.“ a „O. F. W.“ stratové, v dôsledku čoho muselo byť podnikanie žalobcu ukončené a zároveň bolo ukončené aj združenie a spolupráca medzi žalobcom a Žalovaným;

2.6 nakoľko žalobca postupne počas roka 2020 prestal byť schopný plniť záväzky vyplývajúce z prevádzkovania „M. F. W.“ a „O. F. W.“ voči zamestnancom, ktorí tu pracovali, uplatnili si jednotliví zamestnanci voči žalobcovi ako oficiálnemu zamestnávateľovi za obdobie počas trvania združenia nároky z pracovno-právnych pomerov v celkovej výške 18 026,90 Eur, ktoré vznikli pri prevádzkovaní „M. F. W.“. Q. „O. F. W.“ prostredníctvom súdu;

2.7 keďže jednotliví zamestnanci si voči žalobcovi uplatnili všetky svoje nároky vyplývajúce z prevádzky „M. F. W.“. Q. „O. F. W.“ v celom rozsahu, teda viac než v zmysle zmluvy v rámci združenia a zákonnej právnej úpravy zmluvy o združení podľa § 829 a nasl. Občianskeho zákonníka mal žalobca znášať na spoločných záväzkoch, ktoré vznikli pri prevádzkovaní činnosti združenia (žalobca mal znášať 50% z týchto pohľadávok a žalovaný rovnako 50%), požiadal žalovaného prostredníctvom dvoch listov zo dňa 15.12.2020 a zo dňa 27.01.2021, aby v zmysle § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka naňho pripadajúcu časť pohľadávok zamestnancov (vo výške 50% z uplatnených súm) buď zaplatil alebo žalobcu iným spôsobom tohto dlhu zbavil;

2.8 žalovaný napriek výzvam odmietol zaplatiť naňho pripadajúcu časť, resp. zbaviť žalobcu naňho pripadajúcej časti solidárneho záväzku (v celkovej výške 9 013,45 EUR) a preto podal žalobu v prospech týchto tretích osôb (veriteľov žalobcu);

2.9 z dôkazov predložených k žalobe (a to jednotlivých žalôb a základných skutkových tvrdení jednotlivých zamestnancov obsiahnutých v jednotlivých žalobách, ktorí si voči žalobcovi uplatňujú nároky na zaplatenie mzdy) vyplýva, že jednotliví zamestnanci pracovali v M. Q. O. F. W. (t.j. v predmete spoločnej činnosti združenia podľa zmluvy), s výnimkou zamestnankyne pani V. I., ešte pred uzatvorením samotnej Zmluvy o spolupráci. Všetci zamestnanci s výnimkou pani V. I. boli zamestnancami, ktorí pracovali v motoreste a potravinách u W.Z. ešte aj za trvania pôvodnej Zmluvy o združení zo dňa 10.03.2007;

2.10 podľa čl. IV, šiesty odsek Zmluvy o združení zo dňa 10.03.2007 „Daňové priznanie k DPH, platenie DPH, odvody zamestnancov a ostatné náklady súvisiace s pracovníkmi v prevádzke M. F. W. Q. Z. O. K. Z. I. bude na základe dohody účastníkov tejto zmluvy uhrádzať B. M.. Takto vynaložené finančné prostriedky bude mesačne zúčtovať z prostriedkov združenia. Všetky daňové doklady súvisiace s činnosťou združenia budú vystavované na jeho meno“;

2.11 Podľa článku IV, siedmy odsek Zmluvy o združení zo dňa 10.03.2007 „Pravidelné vyúčtovanie príjmov a výdavkov zo spoločnej činnosti sa uskutoční mesačne vždy do 15. Dňa nasledujúceho mesiaca. Do 25. januára sa uskutoční riadna účtovná závierka za celý uplynulý kalendárny rok“;

2.12 keďže k vyúčtovaniu výdavkov (vrátane pracovnoprávnych nárokov, ktoré boli uhrádzané zo spoločných peňazí) medzi žalobcom a žalovaným dochádzalo mesačne, žalovaný bol uzročený a vedel, že sa zo spoločných peňazí uhrádzajú aj nároky vyššie uvedených zamestnancov (okrem pani V. I., ktorá začala v motoreste F. W. pracovať až počas trvania zmluvy). Teda žalovaný de facto uzatvorením Zmluvy o združení zo dňa 10.03.2007, ktorá pokračuje prostredníctvom Zmluvy o spolupráci a pravidelným mesačným vyúčtovaním príjmov a výdavkov súhlasil s tým, že v rámci

pôvodného združenia vyššie uvedení zamestnanci pracovali v motoreste a potravinách u W. a de facto súhlasil aj s tým, že boli uhrádzané aj ich odvody a mzdové nároky zo spoločných peňazí združenia;

2.13 v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení účinnom v čase trvania o združení zo dňa 10.03.2007 (t.j. do roku 2013) žalobca z hľadiska daňového priznania ohlasoval aj príjmy a výdavky združenia, ktoré boli v súlade s pôvodnou zmluvou o združení medzi žalobcom a žalovaným vyporiadované mesačne zo spoločných peňažných prostriedkov. Všetky tieto ohlásenia uvádzali ako príjmy tak aj výdavky združenia, vrátane mzdových nárokov zamestnancov, pričom opäť preukazujú, že žalovaný mal vedomosť o uhrádzaní nárokov zamestnancov;

2.14 keďže nároky zamestnancov, z ktorých polovicu si žalobca uplatňuje v tomto konaní z titulu preventívneho regresu, vznikli ešte pred doručením výpovede žalovaného žalobcovi, je doručenie výpovede irelevantné pre posúdenie žaloby o zaplatenie časti dlžných súm v prospech zamestnancov uvedených v žalobe z titulu preventívneho regresu;

2.15 solidárny záväzok voči veriteľom je možné založiť aj na základe zmluvy/právnym úkonom v súlade s ustanovením § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Keďže podľa článku V bod 2. Zmluvy o spolupráci sa žalobca so žalovaným dohodli, že záväzky a pasíva na finančné plnenie sú povinní plniť spoločne a nerozdielne, boli naplnené všetky predpoklady pre vznik solidárneho záväzku na základe Zmluvy o spolupráci a preto je dôvodná aj žaloba z titulu preventívneho regresu v prospech všetkých zamestnancov.

3. Žalovaný žiadal žalobcu v celom rozsahu zamietnuť. Skutkové tvrdenia žalovaného v priebehu konania boli nasledovné :

3.1 v prípade žalobcom uplatneného nároku nejde o solidárny záväzok a Zmluvou o vzájomnej spolupráci zo dňa 31.12.2004 nedošlo k vytvoreniu združenia, pričom za uspokojenie pracovnoprávných nárokov zamestnancov žalovaný nezodpovedá a na tieto predmetné nároky je zaviazaný len a výlučne žalobca. Po zániku pôvodného združenia (a to z dôvodu úpravy vzájomných práv a povinností najmä z dôvodu novej právnej úpravy DPH odlišnou formou ako združením) bola medzi žalobcom a žalovaným dňa 31.12.2014 uzavretá zmluva o spolupráci podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka;

3.2 predmetná Zmluva o spolupráci zanikla na základe výpovede žalovaného zo zmluvy zo dňa 27.05.2021 (ktorú žalobca prevzal dňa 07.06.2021) - dôvodom podanej výpovede bolo, okrem iného aj neuhradenie pracovnoprávných nárokov bývalých zamestnancov žalobcu samotným žalobcom (za ktoré výlučne zodpovedá žalobca) a následná výzva z jeho strany žalovanému na plnenie prislúchajúcej časti záväzku;

3.3 podľa čl. IV. ods. 1, ods. 6, ods. 7 Zmluvy o spolupráci bolo medzi žalobcom a žalovaným dohodnuté, že sa žalobca poveruje výkonom spoločnej činnosti, pričom v iných ako bežných veciach, pod ktoré spadá aj „prijímanie a prepúšťanie zamestnancov, ich odmeňovania a určovanie obsahových náležitostí pracovnej zmluvy resp. dohôd“ sa vyžaduje jednomyselný súhlas. Podľa čl. V ods. 2 Zmluvy o spolupráci bolo taktiež dohodnuté, že v prípade, ak žalobca žalovaného neinformuje, resp. neoznámí mu vznik záväzku resp. pasíva ihneď po jeho vzniku, najneskôr však do 30 dní od jeho vzniku, nezodpovedá žalovaný za takéto plnenie a plnenia takého záväzku resp. pasíva je žalovaný zbavený. Žalovaný žiadnu pracovnú zmluvu s osobami C. A.Ľ., Q. A., M. C., M. C., V. I., B. M., Q. M., Q. M. M. neuzavrel, ani nemá vedomosť o tom, že mali byť s nimi uzavreté akékoľvek pracovné zmluvy resp. iné dohody v zmysle Zákonníka práce. Pokiaľ s uvedenými osobami žalobca uzavrel akúkoľvek pracovnú zmluvu resp. inú dohodu v zmysle Zákonníka práce, je z tohto právneho úkonu zaviazaný výlučne žalobca a nie žalovaný, nakoľko k nemu žiadnym spôsobom nepristúpil, žalobcu na to nesplnomocnil a v zmysle uzavretej Zmluvy o spolupráci sa vyžadovalo pristúpenie žalovaného k predmetnému právnomu úkonu resp. úkonom na to, aby bol žalovaný z predmetného právneho úkonu solidárne zaviazaný spolu so žalobcom. Žalobca nepreukázal, že žalovanému najneskôr v lehote do 30 dní odo dňa vzniku záväzku preukázal samotný vznik, dôvodnosť a opodstatnenosť záväzku/pasíva a pokiaľ teda uvedenú povinnosť nesplnil, za plnenie predmetného záväzku podľa čl. V. bod. 2 druhá veta Zmluvy o spolupráci žalovaný nezodpovedá. Keďže z vyššie uvedených dôvodov nejde o solidárny záväzok a predmetnou Zmluvou o spolupráci nedošlo k vytvoreniu združenia, za uspokojenie pracovnoprávných nárokov zamestnancov nezodpovedá žalovaný a na tieto predmetné nároky je zaviazaný len a výlučne žalobca;

3.4 povaha samotného plnenia pracovnoprávneho nároku tretích osôb voči žalobcovi (v iných konaniach) nezodpovedá v žiadnom prípade solidárnemu záväzku;

3.5 pokiaľ je nárok voči žalovanému žalobcom uplatnený z titulu preventívneho regresu podľa § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka, žalovaný poukázal na to, že v zmysle Zmluvy o spolupráci (najmä, ale nielen

čl. IV. ods. 6, ods. 7, V. ods. 2) v prípade uplatnených pracovnoprávných nárokov nejde o solidárny dlh, za ktorý by mal žalovaný zodpovedať spoločne a nerozdielne spolu so žalobcom.

4. Relevantné ustanovenia právnych predpisov :

- 4.1 podľa § 35 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Obč. Z.“), právne úkony vyjadrené slovami treba vykladať nielen podľa ich jazykového vyjadrenia, ale najmä tiež podľa vôle toho, kto právny úkon urobil, ak táto vôľa nie je v rozpore s jazykovým prejavom;
- 4.2 podľa § 50 ods. 1 Obč. Z., účastníci môžu uzavrieť zmluvu aj v prospech tretej osoby;
- 4.3 podľa § 50 ods. 2 Obč. Z., ak nie je v tomto zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, je táto osoba zo zmluvy oprávnená okamihom, keď s ňou prejaví súhlas. Dlžník má proti nej tie isté námietky ako proti tomu, s kým zmluvu uzavrel. Ak sa táto osoba vzdá svojho práva, zanikne dlh, ak nebolo dohodnuté, že v tomto prípade má sa plniť tomu, s kým dlžník zmluvu uzavrel;
- 4.4 podľa § 50 ods. 3 Obč. Z., dokiaľ tretia osoba nedá súhlas, platí zmluva len medzi tými, ktorí ju uzavreli; právo na plnenie má účastník, ktorý plnenie v prospech tretej osoby vyhradí, ak nebolo dohodnuté inak. To isté platí, ak tretia osoba súhlas odoprela;
- 4.5 podľa § 511 ods. 1 Obč. Z., ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne;
- 4.6 podľa § 511 ods. 2 Obč. Z., ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili;
- 4.7 podľa § 511 ods. 3 Obč. Z., ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných;
- 4.8 podľa § 534 Obč. Z., kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne;
- 4.9 podľa § 829 ods. 1 Obč. Z., niekoľko osôb sa môže združiť, aby sa spoločne pričínili o dosiahnutie dojednaného účelu;
- 4.10 podľa § 829 ods. 2 Obč. Z., združenia nemajú spôsobilosť na práva a povinnosti;
- 4.11 podľa § 834 Obč. Z., majetok získaný pri výkone spoločnej činnosti sa stáva spoluvlastníctvom všetkých účastníkov;
- 4.12 podľa § 835 ods. 1 Obč. Z., podiely na majetku získanom spoločnou činnosťou sú rovnaké, ak zmluva neurčuje inak;
- 4.13 podľa § 835 ods. 2 Obč. Z., zo záväzkov voči tretím osobám sú účastníci zaviazaní spoločne a nerozdielne;
- 4.14 podľa § 839 Obč. Z., účastníkovi, ktorý vystúpil alebo bol vylúčený, sa veci vnesené do združenia vráti. Podiel majetku podľa stavu v deň vystúpenia alebo vylúčenia sa mu vyplatí v peniazoch;
- 4.15 podľa § 840 Obč. Z., účastník, ktorý vystúpil alebo ktorý bol vylúčený, sa nezbavuje zodpovednosti za záväzky z činnosti združenia, ktoré vznikli do dňa vystúpenia alebo vylúčenia;
- 4.16 podľa § 841 Obč. Z., pri rozpustení združenia majú účastníci nárok na vrátenie hodnôt poskytnutých na účel združenia a vyporiadajú sa medzi sebou o majetok získaný výkonom spoločnej činnosti združenia spôsobom určeným v zmluve, inak rovným dielom;
- 4.17 podľa § 261 ods. 9 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „Obchodný zákonník“), zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom;
- 4.18 podľa § 266 ods. 1 Obchodného zákonníka, prejav vôle sa vykladá podľa úmyslu konajúcej osoby, ak tento úmysel bol strane, ktorej je prejav vôle určený, známy alebo jej musel byť známy;
- 4.19 podľa § 266 ods. 2 Obchodného zákonníka, v prípadoch, keď prejav vôle nemožno vyložiť podľa odseku 1, vykladá sa prejav vôle podľa významu, ktorý by mu spravidla prikladala osoba v postavení osoby, ktorej bol prejav vôle určený. Výrazy používané v obchodnom styku sa vykladajú podľa významu, ktorý sa im spravidla v tomto styku prikladá;

4.20 podľa § 266 ods. 3 Obchodného zákonníka, pri výklade vôle podľa odsekov 1 a 2 sa vezme náležitý zreteľ na všetky okolnosti súvisiace s prejavom vôle, včítane rokovania o uzavretí zmluvy a praxe, ktorú strany medzi sebou zaviedli, ako aj následného správania strán, pokiaľ to pripúšťa povaha vecí;

4.21 podľa § 151 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné. Ak strana poprie skutkové tvrdenia, ktoré sa týkajú jej konania alebo vnímania, uvedie vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, inak je popretie neúčinné;

4.22 podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci;

4.23 podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí;

4.24 podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

5. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: (č.l. 7-9) Zmluva o vzájomnej spolupráci z 31.12.2014; (č.l. 12-42) kópie žalobných návrhov zamestnancov žalobcu voči žalobcovi podané na Upomínacom súde - Okresný súd Banská Bystrica; (č.l. 43-45) Výzva na zaplatenie prislúchajúcej časti solidárneho záväzku z 15.12.2020 a doklad o odoslaní výzvy; (č.l. 46-47) Výzva na zaplatenie prislúchajúcej časti solidárneho záväzku zo dňa 21.01.2021 a doklad o odoslaní výzvy; (č.l. 149 - 150) Výpoveď zo zmluvy o vzájomnej spolupráci uzavretej dňa 31.12.2014 z 27.12.2021 a doklady o odoslaní a doručení žalobcovi; (č.l. 167-174) pracovné zmluvy uzavreté medzi zamestnancami žalobcu a žalobcom; (č.l. 175-181) Zmluva o združení medzi žalobcom a žalovaným zo dňa 10.03.2007 s Dodatkom č.1 a Dodatkom č.2 k predmetnej zmluve; (č.l. 182-194) Daňové priznania žalobcu za rok 2013 a 2014; rozsudky Okresného súdu Zvolen č.k. 19Cpr/1/2021-113 zo dňa 05.05.2021, č.k. 18Cpr/1/2021-145 zo dňa 09.06.2021, č.k. 12Cpr/1/2021-131 zo dňa 06.08.2021, č.k. 17Cpr/1/2021-151 zo dňa 22.07.2021, č.k. 18Cpr/2/2021-136 zo dňa 16.06.2021, č.k. 18Cpr/11/2020-150 zo dňa 09.06.2021 a č.k. 18Cpr/4/2021-119 zo dňa 14.07.2021.

6. Súd zamietol návrh žalobcu na doplnenie dokazovania (a) písomným svedectvom žalobcu a (b) predložením listín, ktorými dôkazmi žalobca mienil preukázať spôsob zúčtovania a vyrovnávania pohľadávok a záväzkov medzi stranami sporu ako spoločníkmi v rámci združenia. Dôvodom zamietnutia predmetných návrhov bolo to, že ani po vykonaní týchto dôkazov by nedošlo k zmene názoru súdu na nedôvodnosť žaloby, vzhľadom na žalobný petit žaloby, a preto by vykonávanie týchto dôkazov, ktoré by si vyžadovali odročenie pojednávania, nebolo v súlade s čl. 17 (základných princípov) CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Navyše, pokiaľ ide o návrh na doplnenie dokazovania svedectvom žalobcu, súd konštatuje, že žalobcovi v priebehu konania nič nebránilo uviesť jednotlivé (ďalšie) skutkové tvrdenia, ktoré chcel žalobca uviesť v rámci svojho svedectva. Pokiaľ ide o vykonanie dôkazov a ich hodnotenie, v zmysle § 185 ods.1 CSP a v zmysle § 191 CSP, o tom, ktorý z navrhnutých dôkazov súd vykoná, rozhoduje súd a jednotlivé dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy. Súd v tejto súvislosti poukazuje na Uznesenie Ústavného súdu SR z 8. októbra 1997, sp.zn. I.ÚS 64/1997, N 50/1997, v zmysle ktorého „princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia veci umožňuje sudcovi a súdu vykonať len tie dôkazy, ktoré podľa jeho uváženia k takému rozhodnutiu vedú.“ Obdobné stanovisko vyplýva aj z Uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22. Apríla 2008, sp.zn. 3 Cdo/50/2008, v zmysle ktorého „súd nevykoná dôkazy, ktoré nie sú pre posúdenie veci relevantné a nemôžu smerovať k zisteniu skutočností predvídaných skutkovou podstatou právnej normy, ktorú treba na danú vec aplikovať. Súd nie je viazaný návrhmi účastníkov na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu a nie účastníkov konania.“

7. Za nesporné medzi stranami sporu súd považoval najmä to, že:

7.1 medzi stranami sporu bola dňa 10.03.2007 uzavretá Zmluva o združení (ďalej len ako „Zmluva o združení“), v znení Dodatku č. 1 zo dňa 20.05.2013 a Dodatku č. 2 zo dňa 31.12.2013;

7.2 medzi stranami sporu bola dňa 31.12.2014 uzatvorená Zmluva o vzájomnej spolupráci (ďalej len ako „Zmluva o vzájomnej spolupráci“);

7.3 mzdové a odvodové povinnosti zamestnancov pracujúcich v motoreste a potravinách F. W.Í. hradil žalobca;

7.4 žalobca dal zamestnancom výpovede a neuhradil všetky ich mzdové nároky;
7.5 zamestnanci zažalovali žalobcu na súde a v tomto čase už disponujú všetci títo zamestnanci právoplatnými exekučnými titulmi (súdnymi rozhodnutiami);
7.6 žalobca doposiaľ neuhradil zamestnancom ani len časť ich nárokov, priznaných zamestnancom právoplatnými súdnymi rozhodnutiami.

8. Za sporné medzi stranami sporu súd považoval najmä to :

8.1 či Zmluva o vzájomnej spolupráci je/nie je z právneho hľadiska zmluvou o združení podľa § 829 a nasl. Obč. Z.;

8.2 či ide/nejde o solidárne záväzky na strane žalobcu a žalovaného ako spoludlžníkov voči zamestnancom žalobcu;

8.3 či má/nemá žalobca voči žalovanému právo na preventívny regres v zmysle § 511 ods. 2 Obč. Z.;

8.4 či mal/nemal žalovaný vedomosť o existencii záväzkov voči zamestnancom.

9. Po vykonanom dokazovaní zistil súd nasledovný skutkový a právny stav :

9.1 žalobca a žalovaný uzavreli dňa 10.03.2007 Zmluvu o združení podľa § 829 až § 841 Obč.Z. (č.l. 175-177), na základe ktorej :

9.1.1 účelom združenia bolo (a) vykonávanie pohostinskej činnosti v prevádzkových priestoroch v C. Č.. XXX a (b) výdaj a predaj dodaných hotových jedál a nápojov v priestoroch G. A. O., R. B. C. G. F.. O.G. XXXX, XXX XX I.;

9.1.2 žalovaný poskytol majetkovú hodnotu 50 000 Sk v hotovosti a bol povinný podieľať sa na pohostinskej činnosti združenia stavebnými prácami a údržbou budovy;

9.1.3 žalobca poskytol majetkovú hodnotu 50 000 Sk v hotovosti a bol povinný podieľať sa na pohostinskej činnosti združenia odborným zabezpečením chodu prevádzky, vedením účtovnej evidencie a správou majetkových hodnôt;

9.1.4 daňové priznanie k DPH, platenie DPH, odvody zamestnancov a ostatné náklady súvisiace s pracovníkmi v prevádzke M. F. W. Q. Z. O.Á. K. Z. I. bude na základe dohody účastníkov tejto zmluvy uhrádzať B.Á. M.. Takto vynaložené finančné prostriedky bude mesačne zúčtovať z prostriedkov združenia. Všetky daňové doklady súvisiace s činnosťou združenia budú vystavované na jeho meno;

9.1.5 pravidelné vyúčtovanie príjmov a výdavkov zo spoločnej činnosti sa uskutoční mesačne vždy do 15. dňa nasledujúceho mesiaca. Do 25. januára sa uskutoční riadna účtovná závierka za celý uplynulý kalendárny rok;

9.1.6 spoluvlastnícke podiely žalobcu a žalovaného boli rovnaké - každý bol spoluvlastníkom v podiele 1 a v tomto podiele sa každý z nich podieľal aj na nákladoch a prípadne aj na stratách zo spoločnej činnosti združenia. Za záväzky zo spoločnej činnosti združenia voči tretím osobám zodpovedajú obidvaja účastníci združenia spoločne a nerozdielne;

9.1.7 na prijímanie a prepúšťanie zamestnancov sa vyžadoval jednomyselný súhlas oboch účastníkov združenia;

9.1.8 na základe výpovede účastníka, po uplynutí výpovednej lehoty 3 mesiacov, združenie zaniká. Po skončení činnosti združenia sa uskutoční majetkové vysporiadanie - v takom prípade sa každému z účastníkov vrátia veci ním vnesené do združenia a v peniazoch sa vyplatí podiel finančnej sumy nachádzajúci sa na spoločnom účte a v pokladni združenia, to všetko až po vyrovnaní záväzkov združenia existujúcich ku dňu rozpustenia združenia. Hnuteľné a nehnuteľné veci nadobudnuté spoločnou činnosťou ostávajú v podielovom spoluvlastníctve účastníkov združenia, pokiaľ sa o tomto majetku nevysporiadajú inak. Zostávajúce pohľadávky voči tretím osobám patria účastníkom združenia podľa ich podielov;

9.2 žalobca a žalovaný uzavreli dňa 31.12.2014 Zmluvu o vzájomnej spolupráci a to v zmysle § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka (ako Obchodným zákonníkom nepomenovaný typ zmluvy), podľa ktorej :

9.2.1 činnosť združenia, vytvoreného Zmluvou o družení (pozn. súdu- v zmluve sa uvádza dátum uzavretia 10.12.2002 a nie 10.03.2007) bola ukončená 31.12.2014 v zmysle platných právnych noriem, avšak žalobca a žalovaný touto zmluvou prejavili vôľu upraviť vzájomné práva a povinnosti rovnakým spôsobom, ako boli upravené v Zmluve o združení v znení dodatkov;

9.2.2 obidve zmluvné strany deklarovali, že sa venujú prevádzkovaniu (a) „M. F. W.“ a (b) „O. F. W.“ a napriek ukončeniu zmluvy o združení všetky práva a povinnosti si zachovávajú rovnaký status a pri výklade Zmluvy o vzájomnej spolupráci je potrebné použiť výklad ustanovení Zmluvy o združení v znení dodatkov, doterajšie úzusy v spoločnej činnosti zmluvných strán a zásady poctivého obchodného styku;

9.2.3 správou hospodárenia a výkonom predmetu spoločnej činnosti sa poveril žalobca a to aj vo vzťahu k štátnym inštitúciám a zdravotným poisťovniam;

9.2.4 vytvoril sa spoločný účet v SLSP, a.s. Detva a tento mal slúžiť na platby súvisiace so spoločnou činnosťou (a) „M. F. W.“ a (b) „O.G. F. W.“;

9.2.5 pravidelné vyúčtovanie príjmov a výdavkov zo spoločnej činnosti sa uskutoční mesačne vždy do 15. dňa nasledujúceho mesiaca a do 25. januára sa uskutoční účtovná závierka za uvedený kalendárny rok;

9.2.6 na prijímanie a prepúšťanie zamestnancov, ich odmeňovanie sa vyžadoval jednomyseľný súhlas oboch zmluvných strán;

9.2.7 pohľadávky, práva a oprávnenia najmä na finančné plnenia z ich spoločnej činnosti patria zmluvným stranám spoločne a nerozdielne;

9.2.8 záväzky a pasíva najmä na finančné plnenia z ich spoločnej činnosti sú povinné zmluvné strany plniť spoločne a nerozdielne - ak však žalobca žalovaného neinformuje o vzniku záväzku do 30 dní od jeho vzniku, zbavuje sa žalovaný zodpovednosti za takéto plnenie;

9.2.9 spoluvlastnícke podiely žalobcu a žalovaného boli rovnaké - každý bol spoluvlastníkom v podiele 1 (50 %) a v tomto podiele sa každý z nich podieľal aj na nákladoch a prípadne aj na stratách zo spoločnej činnosti združenia;

9.3 z listinných dôkazov - pracovné zmluvy (č.l. 167-174) ako aj zo žalobných návrhov jednotlivých zamestnancov (č.l. 13 - 42) vyplýva, že pracovné zmluvy v postavení zamestnávateľa uzatváral len žalobca a to vo vlastnom mene, pod vlastným IČO, bez označenia deklaráčného, že na strane zamestnávateľa ide o združenie v zmysle § 829 a nasl. Obč. Z., resp. bez toho, aby sa v pracovných zmluvách konštatovalo splnomocnenie žalobcu konať v mene združenia, resp. aj za žalovaného;

9.4 žalobca počas pandémie Covid ukončil podnikanie, doručil výpovede jeho zamestnancom a nevyplatil im všetky mzdové nároky, na základe čoho zamestnanci voči žalobcovi svoje nároky uplatnili prostredníctvom súdu (č.l. 13 - 42) a žalobca bol následne (právoplatne) zviazaný :

9.4.1 rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 19Cpr/1/2021-113 zo dňa 05.05.2021 na zaplatenie sumy 2 664,11 Eur s príslušenstvom p. M. C.;

9.4.2 rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 18Cpr/1/2021-145 zo dňa 09.06.2021 na zaplatenie sumy 2 442,36 Eur s prísl. p. Q. M.;

9.4.3 rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 12Cpr/1/2021-131 zo dňa 06.08.2021 na zaplatenie sumy 2 987,56 Eur s prísl. p. B. M.;

9.4.4 rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 17Cpr/1/2021-151 zo dňa 22.07.2021 na zaplatenie sumy 1 618,62 Eur s príslušenstvom p. V. I.;

9.4.5 rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 18Cpr/2/2021-136 zo dňa 16.06.2021 na zaplatenie sumy 2 263,47 Eur s príslušenstvom p. M. C.;

9.4.6 rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 18Cpr/11/2020-150 zo dňa 09.06.2021 na zaplatenie sumy 1 575,71 Eur p. C. A.U.;

9.4.7 rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 18Cpr/4/2021-119 zo dňa 14.07.2021 na zaplatenie sumy 2 780,62 Eur s príslušenstvom p. M. M.;

9.4.8 rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 13Cpr/10/2020 - 132 zo dňa 10.06.2021 na zaplatenie sumy 1 694,49 Eur s príslušenstvom p. Q. A..

10. Po vykonanom dokazovaní a po právnom zhodnotení veci dospel súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

11. Žalobca podal na tunajšom súde žalobu formulovanú v prospech tretích osôb, jeho bývalých zamestnancov, pričom povinnosť žalovaného plniť v prospech týchto tretích osôb dôvodil žalobca z titulu tzv. preventívneho regresu, podľa § 511 ods. 2 Obč. Z., keďže podľa názoru žalobcu medzi žalobcom a žalovaným ide o vzťah solidárnych dlžníkov voči bývalým zamestnancom žalobcu, a to na základe existencie Zmluvy o vzájomnej spolupráci z 31.12.2014, ktorú medzi sebou žalobca a žalovaný uzavreli, pričom táto zmluva je podľa názoru žalobcu zmluvou o združení podľa § 829 a nasl. Obč. Z., kedy podľa § 835 ods. 2 Obč. Z. zo záväzkov voči tretím osobám sú účastníci zviazaní spoločne a nerozdielne.

12. Žalovaný považoval žalobu za nedôvodnú, pričom i.a. namietal, že medzi žalobcom a žalovaným nebola uzavretá zmluva o združení podľa § 829 a nasl. Obč. Z., ale len zmluva o obchodnej spolupráci podľa Obchodného zákonníka a taktiež namietal, že v danom prípade sa voči zamestnancom nejedná o solidárny záväzok žalobcu a žalovaného, ale ide len o záväzky medzi žalobcom a jeho zamestnancami.

13. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že medzi žalobcom a žalovaným nebola dňa 31.12.2014 uzavretá zmluva o združení podľa § 829 a nasl. Obč. Z.. Je síce pravdivé tvrdenie

žalovaného, že zmluvné strany v predmetnej Zmluve o vzájomnej spolupráci uviedli, že ide o zmluvu uzavretú podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka, ktoré ustanovenia však hovorí o tom, že strany môžu uzatvoriť aj Obchodným zákonníkom nepomenovanú zmluvu, čo však nevylučuje, aby zmluvné strany (žalobca a žalovaný v danom prípade) uzavreli podľa § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka taký typ zmluvy, ktorá je upravená v Občianskom zákonníka (v danom prípade zmluvu o združení podľa § 829 a nasl. Obč. Z.). Aj keď je predmetná zmluva (č.l. 7-9) v danom prípade označená ako „Zmluva o vzájomnej spolupráci“, podľa názoru súdu je potrebné v zmysle § 266 Obchodného zákonníka (obdobne § 35 Obč. Z.) túto zmluvu posudzovať podľa jej obsahu a treba zohľadniť všetky okolnosti ako aj prax, ktorú zmluvné strany medzi sebou zaviedli, ako aj samotné správanie zmluvných strán. Tak ako už bolo podrobne uvedené v bode 9.2 odôvodnenia tohto rozsudku, žalobca a žalovaný touto zmluvou prejavili vôľu upraviť vzájomné práva a povinnosti rovnakým spôsobom, ako boli upravené v Zmluve o združení v znení dodatkov, pričom všetky práva a povinnosti si zachovávajú rovnaký status a pri výklade Zmluvy o spolupráci je potrebné použiť výklad ustanovení Zmluvy o združení v znení dodatkov. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že Zmluvu o vzájomnej spolupráci z 31.12.2014 je potrebné v zmysle § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka považovať za zmluvu o združení podľa § 829 a nasl. Obč. Z. V danom prípade ide o tzv. „absolútny neobchod“, alebo tiež „kombinovaný obchod“.

14. Súd sa však nestotožnil ani s argumentáciou žalobcu, že v danom prípade ide o solidárny záväzok dlžníkov - žalobcu a žalovaného voči bývalým zamestnancom žalobcu ako veriteľom. Pasívna solidarita spočíva v existencii viacerých subjektov na strane dlžníka a teda nositeľom povinností zo spoločného záväzku je viacero (minimálne dvaja) dlžníkov. Solidárnosť spočíva potom v tom, že identickému veriteľovi sú viacerí dlžníci zaviazaní spoločne a nerozdielne, pričom každý zo spoludlžníkov je povinný na to isté plnenie veriteľovi v celom rozsahu a nemôže žiadať rozvrhnutie dlhu medzi ostatných spoludlžníkov a na strane druhej je veriteľ oprávnený požadovať splnenie celého dlhu od ktoréhokoľvek z dlžníkov v celom rozsahu. Vznik pasívnej solidarity je podľa § 511 ods. 1 Obč. Z. vymedzený taxatívne - buď vznikne (a) na základe právneho predpisu, (b) rozhodnutím súdu, (c) na základe dohody účastníkov zmluvného vzťahu alebo (d) ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne.

15. Súd prvej inštancie konštatuje, že v prejednávanej veci neexistujú rozhodnutia súdov, ktoré by pasívnu solidaritu žalobcu a žalovaného na strane dlžníkov založili - naopak, jednotlivé rozhodnutia súdov (bod 9.4 odôvodnenia tohto rozsudku) zaväzujú výlučne žalobcu ako jediného dlžníka.

16. V danom prípade niet ani dohody medzi účastníkmi zmluvného vzťahu o pasívnej solidarite žalobcu a žalovaného voči zamestnancom, nakoľko absentuje súhlas veriteľov (bývalých zamestnancov žalobcu) so vznikom takejto solidarity. Zmluvu o vzájomnej spolupráci z tohto istého dôvodu (absencia súhlasu veriteľov- zamestnancov) nie je možné posúdiť ani ako zmluvu uzavretú v prospech tretej osoby podľa § 50 Obč. Z..

17. Združenie vytvorené podľa § 829 a nasl. Obč. Z. je subjektom, ktorý nemá právnu subjektivitu a jeho ďalším nedostatkom je, že časom podnikatelia prestanú rozlišovať svoje vlastné podnikanie a podnikanie spoločné, čo vedie k ich vzájomným konfliktom. Účastníci združenia môžu voči tretím osobám konať (a) tak spoločne, ale aj (b) každý samostatne. Aj keď § 835 ods. 2 Obč. Z. v zmysle § 511 Obč. Z., zakladá pasívnu solidaritu členov združenia, je nutné zdôrazniť, že pokiaľ nie je zjavné z právneho úkonu, či účastník združenia navonok koná ako splnomocnenec za združenie, vždy koná vo vlastnom mene a z právneho úkonu je zaviazaný sám (s. 3010, Občiansky zákonník II, Veľké komentáre, C.H.Beck, r.v. 2015). Účastníci združenia môžu robiť právne úkony voči tretím osobám pod spoločným (aj fantazijným) menom združenia (Najvyšší súd ČR, 29 Odo/83/2001, R 6/2004). V prejednávanej veci však súd musí konštatovať, že jednotlivé pracovné zmluvy (č.l. 167-174) neboli na strane zamestnávateľa urobené pod spoločným menom združenia, ale výlučne pod menom a IČO-m žalobcu a teda z nich nevyplýva taká skutočnosť, že zamestnanci majú do zamestnania nastúpiť pre združenie ako zamestnávateľa. Súdu je z jeho činnosti (napr. konanie vedené pod sp. zn. 19Cpr/1/2021) pritom známe, že títo zamestnanci ani len nemali vedomosť o existencii samotného združenia, nie ešte to, že by pre toto združenie mali pracovať. Samotný žalobca tvrdil, že všetky mzdové a odvodové povinnosti za zamestnancov znášal a hradil výlučne on a až potom si tieto náklady zúčtoval zo spoločného účtu združenia. Táto skutočnosť tiež vyplýva z čl. VI Zmluvy o združení (č.l. 176), v zmysle ktorého „odvody zamestnancov a ostatné náklady súvisiace s pracovníkmi v prevádzke M. F. W.Á. a v prevádzke K. Z. I. bude na základe dohody účastníkov tejto zmluvy uhrádzať B. M.. Takto vynaložené finančné prostriedky bude mesačne zúčtovať

z prostriedkov zdruzenia.“ V neposlednom rade súd poukazuje na samotné znenie žaloby, kde na strane 2 žalobca uvádza, že si zamestnanci voči nemu ako oficiálnemu zamestnávateľovi uplatnili nároky z pracovno-právnych pomerov v celkovej výške 18 026,90 Eur....Vzhľadom na uvedené skutočnosti preto súd dospel k záveru, že jednotlivé - toho času už právoplatne priznané - nároky bývalých zamestnancov žalobcu (bod 9.4 odôvodnenia tohto rozsudku), zaväzujú na strane dlžníka výlučne žalobcu a teda nejde o pasívnu solidaritu žalobcu a žalovaného na strane (spolu)dlžníkov.

18. Keďže sa v prejednávanej veci nejedná o pasívnu solidaritu dlžníkov (žalobcu a žalovaného), nie je možné žalobnému petitu na plnenie v prospech tretej osobe z titulu „preventívneho regresu“ v zmysle § 511 ods. 2 Obč. Z. vyhovieť. Žalobnému petitu na plnenie v prospech tretej osobe nebolo možné vyhovieť aj preto, že v danom prípade Zmluvu o vzájomnej spolupráci nie je možné posúdiť ani ako prevzatie plnenia podľa § 534 Obč. Z. a ani ako zmluvu v prospech tretej osoby podľa § 50 Obč. Z. Navyše je potrebné uviesť, že tretie osoby (veritelia žalobcu - bývalí zamestnanci) nie sú ani stranou v spore a nevystupujú v spore ani ako intervenienti. Tieto tretie osoby navyše už disponujú právoplatnými exekučnými titulmi voči žalobcovi na celé plnenie (bod 9.4 odôvodnenia tohto rozsudku). Z uvedených dôvodov preto súd žalobu zamietol (výrok I.).

19. Záverom súd konštatuje, že teoreticky by prichádzali do úvahy iné typy žaloby, avšak len voči žalovanému (nie v prospech zamestnancov ako tretích osôb):

19.1 keďže výpoveďou žalovaného zo zdruzenia (uplynutím výpovednej lehoty) došlo k rozpusteniu tohto dvoj-osobového zdruzenia (napr. Najvyšší súd ČR, sp.zn. 33 Odo/1019/2012; Najvyšší súd ČR, sp.zn. 22 Cdo/1647/2004), je potrebné najskôr vykonať vzájomné vyporiadanie žalobcu a žalovaného ako účastníkov tohto už zaniknutého zdruzenia v zmysle § 841 Obč.Z. (Najvyšší súd ČR, sp.zn. 29 Odo/413/2005). Ak sa účastníci zdruzenia nedohodnú na vyporiadaní podielového spoluvlastníctva, môže sa ktorýkoľvek z nich domáhať zrušenia podielového spoluvlastníctva a jeho vyporiadania na súde podľa § 142 Obč. Z. (Najvyšší súd ČR, sp.zn. 22 Cdo/1647/2004). Koniec koncov, takýto mechanizmus si dohodli aj žalobca a žalovaný v čl. XII Zmluvy o združení, podľa ktorého „Po skončení činnosti zdruzenia sa uskutoční majetkové vysporiadanie - v takom prípade sa každému z účastníkov vrátia veci ním vnesené do zdruzenia a v peniazoch sa vyplatí podiel finančnej sumy nachádzajúci sa na spoločnom účte a v pokladni zdruzenia, to všetko až po vyrovnaní záväzkov zdruzenia existujúcich ku dňu rozpustenia zdruzenia. Hnuteľné a nehnuteľné veci nadobudnuté spoločnou činnosťou ostávajú v podielovom spoluvlastníctve účastníkov zdruzenia, pokiaľ sa o tomto majetku nevysporiadajú inak. Zostávajúce pohľadávky voči tretím osobám patria účastníkom zdruzenia podľa ich podielov;

19.2 ak by žalovaný porušil svoju zmluvnú povinnosť znášať (hradiť) rovným dielom záväzky voči zamestnancom, a súčasne ak by v dôsledku porušenia tejto jeho povinnosti vznikla žalobcovi nejaká škoda, mohol by si žalobca uplatniť nárok na náhradu škody voči žalovanému. V tejto súvislosti však súd konštatuje, že žalobca dlhy voči svojim zamestnancom ani len čiastočne nesplnil (a teda ani na neho pripadajúci diel záväzkov podľa Zmluvy o vzájomnej spolupráci).

20. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, vychádzajúc z pomeru úspechu sporových strán. Žalovaný, v spore právne zastúpený, mal v spore plný úspech - súd preto priznal žalovanému nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v miere 100 %. O konkrétnej výške náhrady trov konania rozhodne súd v zmysle § 262 ods. 2 CSP prostredníctvom vyššieho súdneho úradníka tunajšieho súdu po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.).